

Haridus kahel pool kaldjoont

Riigieksamiainetete tulemuste järgi esikümnetesse jaotatud koolide nimesid vaadates on selge, kuidas see kaldjoon, millele eksamikeskuse juht saduslikult viitab, Eesti kaheks jaotab.

Eriti, kui manada silme ette pilt keskkoolidest, mis oma õpilased edukalt kõrgkoolidesse lähetasid.

Tugevamate poolel seisavad kindlalt Tallinn, Tartu ja Pärnu. Nõrgemate mesti jäävad üldiselt Kagu-Eesti ja Peipsi-äärne maa.

Järgmisel kevadel sooritavad paljud tänava alla keskmise taseme esinenud koolide lõpetajad riigieksamid tõenäoliselt paremini, sest neis on tugevam lend või uus õpetaja. Kuid riiki kahte lehte jaotav kaldjoon jääb ilmselt paika.

Kui haridusmaastikul ei toimu lähiaastatel radikaalseid muutusi, süveneb hariduslõhe, mille tähendust saab tunda veel vähemalt kümme aastat tagantjärele.

Suuremates linnades veetakse nelja-aastaseidki mööda kooliks ette valmistavaid ringe. Vanemad teevad kõik selle nimel, et nende lapsed parimate koolidesse sisse saaksid.

Paraku ei oleks kahes Eesti maakonnas "ringitamisel" mingit mõtet, sest isegi nende tippkoolid jäävad vabariigi keskmisele tasemele alla. Kas

KOOLITEE

Malle Pajula,
toimetaja

tõesti tuleb sealsetel õpilastel vaid nentida, et nad sündisid ja elavad vales kohas?

Muidugi võib lohutada end teadmisega, et andekad saavad kõrgkooli sisse piirkonna üldisest haridustasemest hoolimata. Kuid tugevamad suurtööd annavad kõrgkooli pääsemiseks šansse ka keskmikele.

Sündivus on aasta-aastalt vähenenud ja nii on tühjenenud ka koolimajad. Ehk polekski nii halb mõte kahe pooltühja kooli õpetajate jõud ühendada, nagu paneb ette eksamikeskuse juht. Igapäevane koolitee läheks küll mõnel juhul pikemaks, kuid ehk oleks tee kõrgkooli lühem.